

CAT

Pintures

Aquest conjunt d'obres copsa les relacions que l'artista estableix entre els edificis i els monuments implicats en la investigació, que diàriament observats. Hi trobam referències al "Arco de la Victòria" franquista (1957), porta a Madrid des de la Ciutat Universitària; a torres castellanques que un dia coronaven la Casa de Velázquez, encara presents en altres institucions pròximes, i a un palau de la memòria il·lustrat en la retícula del finestral del taller on Llinàs va treballar.

Dibuixos de guaix

En aquest registre més íntim, l'artista remet a episodis significatius que es perden en el temps, entre allò que va passar i allò que no, encara que consti en documents oficials. La realitat es construeix a partir de fets històrics, però també de relats creats amb interessos ideològics; una qüestió present al front de la Guerra Civil a Madrid i a l'evolució del projecte urbanístic de la Ciutat Universitària.

Fotografies històriques

Extretes de l'arxiu de la Casa de Velázquez, han servit a l'artista per a endinsar-se en les microhistòries que envolten l'arquitectura d'un palau que, tot i ser francès, ha estat travessat pel conflicte bèl·lic més traumàtic del nostre país, tal com evidencien els vint anys que va romandre en ruïnes. Finestres a un passat no tan llunyà que palesen la dialèctica entre progrés (utopia) i destrucció (distopia).

Estirar el fil (videoprojecció)

Just en arribar a l'habitació 301, Llinàs obre la finestra per a albirar l'horitzó i, a peu de carrer, hi veu l'escultura eqüestre del pintor Diego Velázquez. Aquesta imatge l'obsessionarà, encara més després de trobar les fotografies de l'escultura bombardejada. Una metàfora del procés d'indagació de l'artista, a mig camí entre la recerca arxivística, bibliogràfica, experiencial i pictòrica que ens convida a refer el nostre CV.

CAST

Pinturas

Este conjunto de obras capta las relaciones que el artista establece entre los edificios y monumentos implicados en la investigación, experimentados diariamente. Aquí encontramos referencias al Arco de la Victoria franquista (1957), puerta de Madrid desde la Ciudad Universitaria, las torres castellanas que un día coronaban la Casa de Velázquez todavía presentes en otras instituciones cercanas y un palacio de la memoria ilustrado en la retícula del ventanal del taller donde trabajó Llinàs.

Dibujos de gouache

En este registro más íntimo, el artista remite a episodios significativos que se pierden en el tiempo, entre lo ocurrido y lo que no, a pesar de constar en documentos oficiales. La realidad se construye a partir de hechos históricos, pero también de relatos contruidos con intereses ideológicos, una cuestión presente en el frente de la Guerra Civil en Madrid y en la evolución del proyecto urbanístico de la Ciudad Universitaria.

Fotografías históricas

Extraídas del archivo de la Casa de Velázquez, han servido al artista para adentrarse en las microhistorias que rodean la arquitectura de un palacio que, siendo francés, ha sido atravesado por el conflicto bélico más traumático de nuestro país, tal y como lo evidencian los veinte años que permaneció en ruinas. Ventanas a un pasado no tan lejano que visibilizan la dialéctica entre progreso (utopía) y destrucción (distopía).

Tirar del hilo (vídeoproyección)

Nada más llegar a la habitación 301, Llinàs abre la ventana para vislumbrar el horizonte y, a pie de calle, ve la escultura ecuestre del pintor Diego Velázquez. Esta imagen le obsesionará, más aún después de encontrar la fotografía de la escultura bombardeada. Una metáfora del proceso de indagación del artista, a medio camino entre la investigación archivística, bibliográfica, experiencial y pictórica que nos invita a rehacer nuestro CV.

ENG

Paintings

This group of paintings manages to capture the connections that the artist drew among the buildings and monuments involved in his research—architecture that he came into contact with on a daily basis. There are references to the Arco de la Victoria, built in 1957 (the triumphal arch, commissioned by Franco, and gate to Madrid from Ciudad Universitaria, the university complex), the Castilian towers that once crowned Casa de Velázquez still present in the form of skyscrapers (las Torres Castellanas) at other nearby institutions, and the palace of memories depicted in the big grid-like window frame of the studio where Llinàs worked.

Gouache drawings

In these more intimate drawings, the artist conjures up important episodes, blurred by time and what may or may not have happened despite the official records. Reality is built on historical events, and also on narratives fuelled by ideological interests, as exemplified by the Madrid front in the Spanish Civil War and the evolution of the urban planning project for Madrid's Ciudad Universitaria.

Historical photos

These photos from Casa de Velázquez's archive were used by the artist to explore past episodes relating to the architecture of a palace shaken (even though it was French) by our country's most traumatic war, as demonstrated by its twenty years' ruinous state. They are windows into a not so distant past, offering an insight into the dialectic between progress (utopia) and destruction (dystopia).

Following the thread (video)

The moment he reached room 301, Llinàs opened the window to gaze out at the horizon and, at street level, he saw the sculpture of painter Diego Velázquez on horseback. The image obsessed him, even more so after he found a photo of the bombed sculpture. A metaphor for the research process used by the artist, which combined archival and bibliographical searches with experiences and pictorial investigations, it invites us to rethink our curriculum vitae.